

Girokaimiu būty užgaleje vėlinių. Gyventy nurodė išgai i lai užgai. O dabar vėlinias jis likimą panaiko taip, kaip norejo.

10/10/19
10

Ratings

Mazosios lietuvių bajorų dalia

Kiekrėnas ženodus nuo pat giminimo kuri, kad jo likimas nusklosytę taip, kad jau būtų gerai į reikšmę gyvenime. Bet likimas ne mirada nusklosto taip, kaip jis noci. Nevos giminės likime labai gerai aprajo yera simonaitė nomen, „Aukštynų Šimonių likimas“.

Išvadė romane autori^e apruo kelių kartų gyvenimo. Romano pradžioje autori^e nepriskindina ne vienuoliui bajorui + Šimoniui. Yp̄i tarsi Šimonių gyvenimės mokymys. Yp̄i buvo labai uždaras, neskaun nesakydamo, k^o jis išgyvena ir ^{nurodo} taip, kad j^o vaikai būtų tokie pat. Yp̄i nomic,

kad tokie turi būti bajorai. Gyventojas savo dvare jis buvo labai loimingas Kiekrėnu, nakančiai senelis Šimoniui nuo novo vaikais lipdavo į renginį kaip jis bokito, žiūredavo į tolį ir parododavo senelis apie kūnigaikštį, kuris kadaise gyveno ir už tevyngų kovojo. Senelis Šimoniui norejo, kad jo vaikai dižiuotyni lietuvių praeitimi. Nirkas klostė į labai gerou, kol likimas neinkrečia piktuo pohito. Y^o jo dvare atijo maras, nuo sios ligos mirus didžieji Šimonių seimos dailis. Piko Gyvas tik senelis ir du jo mūsė: Elmonas ir Matas, po sios nelaimės padiomu buvo labai sunku, bet jis parodė novo gero ūžio ir priglaudė tėvus netekinius, naikius novo dvare. Alyrodytuz, dievas iš tokių gero darbų tureta padeti, bet jis atminte dar vieną iš bendryme – vichėius. Nokietai ateine į senelio j^o graxiūj^o dvare. Po kiek laiko ir pati senelij Šimonių, ir jo mūsė Elmonas nusimodeli. Matui nebėlko k^o varysti, tik kelianti ciekoti laimės į kitą vietą Alyrode, kad matui nelbus vienos Aukštynuose ir jⁱ ten neprutaps, bet atutiko atverkiciai: laimė jau nusiryptojo – jis

ten gerai įinkare, nukreipiai, buvo laikinės.
Aukštoji nurodymas taip, kaip jis tevas
aukštojo. Kai nūčinojo apie migruantų bokštą,
nurodymo kalbėti apie prienaitę, bet jis nūdlyje
liko skaudus nūndas.

Beis metai, viena karta keite kito, didelės
Lithuanian velainės liko užnarytyste. Aukštajis
Lithuanian buvo labai turtinių ir laiminių.
Nebūtina bet nel atstiko didelė velainė – buvo
paolėgta turtinuojus Lithuanian rodys. Lithuanian
turejo pradeti nūko iš naujo. Naujasis nūnas, kad
iš kaip je būtų stengesi, nepavyko nel nūnig-
xinti nurodymus. Šiuo buvo prievartai leisti
nurodymus tarmauti, nes, nors iš dejo skati-
ko prie šatiko, vis tiek neuzteklavo. Majorai
buvo Lithuanian, o liko iš jų tik varginių žmo-
nes, kurie turejo eiti tarmauti pas kitus žmo-
nes. Užtei taip pat turejo eiti tarmauti. Tarny-
boje Užtei atstiko velainė – ji buvo apgaud-
ta nūkio nūko lobrio. Pagindžiuni aukšte
rožėlė jis gynė labai varginčiai. Užte labai
nūnigas ir nūnigė. Liko rožėlė viena. Rožėlė

buvo paskutinės Lituanių, paskutinė Simonius
gimunes kari.

Kaip iš bajorų kilusius Simonius buvo
jaučiu mūsų išlaikomus verinekė ir jis
gimunes nūnai užbeleko.

Pamiršai, jog telistas yra nūdarytas iš pastrai-
py. Nauja mintis – nauja pastraigė.
Raičiųje paralojoj nūn tūnus, paige-
dau taho monomis, apibendrinimis, iš-
radus.

7/7/18 /7

Raičių taisymas

Lietuviečių žmogus nuo poč gyvimo kori, kad
jo likimas nuklostyta taip, kad jau būtų gavai
iš sektorių gyvenimę. Bet likimas ne visada nuklos-
to taip, kaip jis nori. Nevos gyvūnės likime
labai gerai aprašo Hera Lithuanian tūniam
„Aukštajų Lithuanian likimas“
„siame kūriniuje autore paprasčiai kelių kartų

gyvenimą. Romano pradžioje autorė supažindina su seniūnu bajoru Simonu. Ji tarsi ūmonis giūnės sakus. Ji buvo labai uždaras, neseniai nerasydavo, kaž čia išgyvena ir norejo, kad jo vaikai būtų tokie pat. Ji manė, kad tokie turi buti bajorai. Gyvenodamas mano dvare jis buvo labai laimingas. Kiekvieną vakarę senelis Simonis su mano vaikais lypdavo į senę, kaip jis bokito, žiuodavo į tolį ir parakodavo apie kūnagalių, kuris kadaise gyvenul ir vėl tareyus korojo! senelis ūmonis norejo, kad jo vaikai būtų išmokyti pietuvių praeitiniu.

Nikas neseniai labai gerai, kol likimas neįkrito į pilti pochito. Y. jis dvare atėjo maras, nes sios dienos minutių didžioji ūmonė ūmėdė dali. Dienos gyvas tik seneliui ir du jo mėnus: Etnoras ir ūmaras. Po ties ūlaičių padidėjau buvo labai nukur, bet jis parode mano gergių di į prieiglovių krovų netekusius vaikus mano dvare.

Študijų, dieras kaž tokis gergi darbų turėjų padėti, bet jis atnaujintė dar vieną išbendymą —

rokičius. Nokietai atmei iš senelio jis gresiųjį drąsą. Po kiek laiko ir pasty seneli ūmonę, ir jis nėra iš ūmonės nukurė.

Kai kuris nebentėjo ~~hog~~^{gog} brolė, tik relianti cerboti 102 metus į kitz vietą. Atrado, kad kai kuris metas aukštajame ir jis ten neputaps, bet atnaujino gotriktiniai: laimejai jau kuriųjų jis — jis ten gerau įžiūne, nukurė ūmėdė, buvo laimingas. Auklėjė jauso vaikus taip, kaip jis tenas auklėjo. Kai kuris nėra apie migraciją bėgint, nustoję kalbėti apie paectis, bet jis siudyje kuo šaudus noudas.

Beigos metų, viena karta kerte kitz, didelė ūmonės ūlaičių liko pedeltių ūmėdystę. Aukštajų ūmonių buvo labai turtingi ir laimingi. Bet vėl atnaujino didelę ūlaičių — buvo padidėję turtingųjų ūmonių rodysba. Ūmėdė turejo padėti visą iš naujo. Ūmonės ūmėdė, kad iš kai jis buvo stengsi, nepavyko vėl nusigrąžinti mano turty. Ne įvairi buvo priversti leisti mano vaikus tamauti, nes, nors iš dijo ūlaičių piešti, nes tiek ūmėdės. Majorai buvo ūmonės mai iš kito iš jis tik vargtai ūmones, kurie

turejo eiti tarnauti pas kotas.

Urtė taip pat turejo eiti tarnauti. Tarnyboje abetė atitinko užlaimė - ji buvo apgausta Nido teatro Pagrindinių dulkelių komisijos išgyvenus labai vargingai. Urtė labai užvilgo į minonių kito Rosele meną. Rosele buvo paskutinių dienų simonyti, paskutinė šimonių grūmės nore. Taip jis bajorų kilunėnas šimoniui buvo rojant nu lükino italų gausi peneskė ir jis grūmės virai nebėlė.

Rasiuys

Nauji keliai - nauji horizontai.

Virkas xengia į praečių: technika, xnuogas protas, gyvenimas viso geroja. Nuku net pagalbti, kaip xnuogas gyveno priet pors šinty metų, kai nebuvavo televizorių, nei radio, nei telefono. Kairmo xnuogas gyveno tik savo kairme ir dažniausiai matė tik kairme ar artimiausią miestelį. labai laimungi buvo tie, kurie pamatydavo, parypedinių, jura. Pamazūn virkas keitėsi:

atvirado radijas, televizorius ir kitokia technika. Žmonės vis daugiau nukinodavo, vis daugiau paraulio pamatydavo. Žiemus atvirėje jaučius pastūmimo keliai. Lietuvai labai nepriekė, nes jis pateko į Garybas susijungos nuoletž. Žmonėms buvo kalama į galvas, kai kurie daug blogiau. Kai kurie žmonės tuo tikėjo ir jiebus buvo gera gyventi tikint tuo, kad gyvenua geridumai nirančiame paralyje. Apie kai kurias talis buvo siekiamai nebūti neigiamai dalykai, melugamai veinybės neįmanoma buvo nukinoti. Demokratijos sietuose nebuvę, xnuogams reikmės kontroliuodavo. Jei tik ką ne taip padarydavai, grendavo kaičiumas ar kitokia bausmet.

Po daugelio veteinėjusių metų atejo tūkstantis deminių skutai derygiantis pirminieji, kai Lietuvai taip neprizklausoma. Virkas panikė. Lietuvai atvirėje daug keliai, kurie nebuvavo praečių hečkendesių metų. Ypatingai geri laukai atejo jaunimui. Yau mokinėjome mokiniai nukino daug daugiau nei ~~skaičiuojant~~ ankštai. Dabar xnuogis gali įmoki daug daugiau kalbių, kuriomis reliai gali kalbėti išryžęs į vairus. Yen irodinoti taip pat užra labai ~~daug~~ nuku. Da-

IV

I